

[Lykketoft]

der i dette lovforslag skulle være utålelige elementer af tilbagevirkende kraft, og så samtidig, må jeg forstå, være enige med ministeren i, at det bedste, der kunne ske, var, at man udskød lovens ikrafttræden. Det er dog udtryk for en inkonsekvens i tankegangen, som jeg ikke har oplevet så kraftigt udtalt på det seneste herfra.

Men det, der undrer mig mest, er i og for sig, at skatteministeren på baggrund af de meget stærke udtalelser, han er kommet med, om uholdbare ting i loven, ikke, sådan som han har bebudet det over for folketingets partier, er kommet med sit eget forslag til, hvordan det skulle løses. Det synes jeg er ejendommeligt. Jeg undrer mig over, hvad de politiske motiver til den ændrede kurs kan være.

Men vi har altså forsøgt med dette ændringsforslag i praksis at udmønte en fortolkning af de problemer, skatteministeren og hans apparat tilsyneladende har fundet ud af at der i enkelttilfælde er med loven, problemer med muligheder for skattetænkning. Når man i den forbindelse taler om tilbagevirkende kraft, kan man sige: åh ja, i en vis forstand, og fordi skatteministeren ikke kom med det lovforslag, han havde lovet inden nytår.

Men hvad er det for noget, der har tilbagevirkende kraft? Det er ikke en realitet i forhold til, hvordan vi skal rubricere etableringskonto- og investeringsfondshenlæggelser. De mennesker, der skal foretage henlæggelser i indkomståret 1983, ved ikke, hvor meget de kan henlægge, før året er omme.

Punkt 2, spørgsmålet om mulighederne for at give ministeren lejlighed til at tilsidesætte, at især udlejningsejendommens afkast, men også bortforpagningsindtægter og visse kapitalindtægter fra udlandet ikke rubriceres som arbejdsindkomst, er i en vis forstand lovgivning med tilbagevirkende kraft. Men det er netop de enkelttilfælde – sådan som jeg har oplevet det i diskussionen om udlejningsejendomme – som skatteministeren selv har påpeget som de mest eklatante tilfælde af skattetænkning og misbrug af lovgivningen, så jeg ser ikke de principielle betænkeligheder i denne sammenhæng.

Jeg har selvfølgelig noteret mig, at regeringspartierne og skatteministeren er indstillet på at finde en formulering med hensyn til det problem, der er omhandlet under nr. 7,

og vi er selvfølgelig indstillet på at drøfte det, hvis det kan gøres på en bedre måde. Vi synes, det er vigtigt, at man løser problemet. Vi er klar over, at man selvfølgelig kunne have taget det op sidste år, men det var der ikke rigtig nogen der var tilstrækkelig opmærksomme på. Derfor skete det ikke, og det kan beklages.

Omvendt må man sige: om de andre problemer, der er rejst under nr. 1–6, må jeg sige til hr. Fogh Rasmussen bl.a., at jeg ikke husker, at et eneste af de problemer blev rejst under folketingets debat om det eller i skatte- og afgiftsudvalgets behandling af lovforslaget, så vi har vel lov til at sige, at dér er vi i fællesskab blevet en lille smule klogere.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Der er ikke tale om, at der er faneflugt hos CD, tværtimod. Jeg sagde også, at vi stod ved den lov, vi lavede sammen med bl.a. socialdemokratiet sidste år. Men vi mener, at når der er problemer, må vi undersøge de problemer til bunds, før vi begynder at reparere hist og pist. Vi har nøjagtig den samme problemstilling på et andet skatteområde, hvor socialdemokratiet også, før man havde fundet ud af, hvad problemet egentlig var, ville forsøge at reparere på en ting. Jeg tænker på leasingproblemerne.

Vi ønsker, at ægtefællebeskatningen skal repareres og laves rigtigt, men vi ønsker, at skatteministeren og det udvalg, der er nedsat, får mulighed for at gå til bunds i sagen, sådan at vi ikke om et halvt år skal reparere på reparationen.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foghel):

Må jeg sige specielt til fru Aase Olesen og til hr. Lykketoft: denne lov er efter sit princip en rigtig lov, men systemet er totalt ubrugeligt. Nu er det ikke en sjælden ting, at folketinget kort tid efter, at et lovforslag er blevet vedtaget, må konstatere, at loven har utilsigtede virkninger, og at man derfor foreslår ændringer til loven. Men det, der er det fantastiske ved det lovforslag, der er til behandling i dag, er, at forslagsstillerne dels er klar over, at den oprindelige lov ikke kan fungere, dels også er klar over, at man slet ikke er i stand til at reparere på den, og derfor giver